

for Grundejerne. Ja, det er ganske vist, men det er ogsaa en Fordel for hver eneste næringsdrivende her i Landet — de arbejder jo desværre næsten alle med fremmed Kapital — at de kunne faa disse Kapitaler saa billigt som muligt. Og naar man opvejer det ene mod det andet, tror jeg, at Billigheden taler mere for, at de næringsdrivende faa billig Kapital, end at man tager Hensyn til rentenyderne, som i Grunden ikke lide noget Tab, men som kun gaa Slip af en Fordel, de ellers vilde have haft. Dette vil jeg tillade mig at henstille til den højterede Finansministers nærmere Overvejelse, og jeg vil, for saa vidt min Opfordring kan have noget at betyde, opfordre til, naar Tiden er gunstig dertil, at foretage en ny Konvertering af de $3\frac{1}{2}$ pCts Statsobligationer.

N. Hansen: Ved første Behandling af Finansloven i Aar er der jo blevet talt om mange forskellige Forhold, der vedrøre de forskellige Samfundsklasser og Erhverv her i Landet, og det er for Resten ogsaa ganske naturligt. Men det er saa ogsaa naturligt, at vi Landmænd berøre de Forhold, hvorunder vort Erhverv befinder sig, og det er jo det Erhverv, som egentlig er Hovederhvervet for Tiden i Befolkningen. Man skulle ærede Medlemmer ikke være bange for, at jeg skal komme ind paa en Skildring af Landbrugets Nødstilstand, thi det vilde maaste ikke være paa sin Plads her. Men der er dog enkelte Ting, som jeg ikke kan undsæde ganske kortelig at berøre. Det Tryk, som i mange Aar har hvilet paa det danske Landbrug, erkendes nu fra alle Sider at være til Stede. Men ganske vist maa vi lægge Mærke til, at denne for Landbruget uheldige Tid ogsaa har haft sin lyse Side, nemlig den, at den har været Aarsag til, at det danske Landbrug har hævet sig til en hidtil ukendt Højde. Det har ogsaa samtidig været Aarsag til, at den enkelte Landmands Dygtighed og Evner have udviklet sig til en Fuldkommenhed, som sikkert ikke vilde være naaet, dersom vi havde beholdt gode Tider. Vi danske Landmænd have været, hvad man kan kalde, forholdsvis hurtige i Vendingen, hurtige til at tilegne os alle de Fremstid, der i de sidste Tider have fundet Sted paa Landbrugets Omraade. Vi rejste i sin Tid Andelsbevægelsen og derigennem Andelsmejerierne, og vi rejste dem ogsaa med en Enighed og Fart over hele Danmark, som vel ikke har noget Sideslykke i noget andet Land. Andelsmejerierne kende vi alle, de have været til meget stor Gavn, og mange smaa Landmænd have derigennem hentet Bøtge, som de ellers meget vanskeligt vilde

kunne have skaffet til Veje. Samtidig have disse Mejerier gjort den Gavn, at vi have kunnet mere end fordoble vor Produktion af Smør, ligesom ogsaa Produktionen er bleven finere og af en langt bedre Kvalitet. For en Del Aar tilbage, i Halvfjerdsene, stod der en Kamp i det danske Landbrug, og det var en Kamp mellem Kvæget og Smørret, men i denne Kamp vandt Smørret Sejrr. Smørret hævede sig i denne Kamp op til at indtage den første Plads paa det europæiske Marked. For den Tid maatte det danske Smør sælges i England under holkenskt Navn, som „Kieler-Butter“, men nu har det danske Smør selv bundet sig et Navn, nu staar det som det bedste paa det europæiske Marked. Og at dette Forhold vil kunne blive beslaende tror jeg ikke, der er nogen Tvivl om, vi ere nu saa godt inde paa Produktionen, at vi vel skulle vide at bevare vort Smørs Renomme, naar vi kunne faa helbige Eksportforhold. At der hviler et Tryk paa Landbruget, erkendes jo af alle, og det ærede Medlem fra Præstø Amts 6te Valgkreds (Wissen) var ogsaa inde paa det, men han var kommen til den Opfattelse, at i den allerførste Tid, i de sidste Maaneder, var der ligesom sporet Udset til, at Bunden vilde være naaet, og at det nu begyndte saa ganske smaa at gaa opad. Jeg vilde rigtig ønske, at det ærede Medlem havde Ret, men jeg kan, desværre, i det mindste ikke i Øjeblikket dele denne hans gode Tro. Jeg skal hertil bemærke, atovre i Sjælland er der en hel Mængde Landmænd, som have deres væsentligste Indtægt ved Salg af levende Kreaturer eller Heste, men Kreaturhandelen i Sjælland har i dette Efteraar været meget daarlig, saa daarlig i den sidste Tid, atovre paa de jydsk Markeder have levende Kreaturer og Heste været næsten usælgelige. Jeg synes ikke, dette tyder paa opadgaende Konjunkturer for Landbruget. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) var ogsaa inde paa dette Punkt og mente ogsaa, at der var Udset til bedre Tider for Landbruget, ja han udtalte sig for Resten derom, som om det var helt sikkert. Det ærede Medlem gif ud fra, at Friisen paa Landbrugsprodukter var steget paa det engelske Marked, men de Produkter, det ærede Medlem nævned, vare kun Hvede og Byg, og selv om det ogsaa er Tilfældet, at disse Produkter ere stegne nogle faa Dre, hvad der nok kan være muligt, det skal jeg ikke bestræbe, vil det ikke for Landbruget i Almindelighed have nogen som helst Betydning. Dersom det ærede Medlem bygger derpaa, tager han fejl, i ethvert Tilfælde vilde Landmændene blive stufede og